

teresse, vil det jo staae de vedkommende locale Blade frit for at optage enten i deres Hælfhed eller ialfsald i et kort Referat, og den almindelige og den locale Interesse gaar saaledes her overmaade godt jernsides med hinanden. Enhver, som kjender især den tidligere Presses Historie, vil jo være vidende om, hvorledes de disse Blade meddeelte Privilegier have udøvet den samme fordærvelige Indskydelse med Hensyn til den frie Concurrence, som alle saadanne Bud i Reglen medføre. Saaledes hørte f. Ex. den By, hvor jeg har tilbragt en stor Deel af mit Liv, til Ribe Stift, men, mig vittterligt, blev der i denne By kun holdt et eneste Exemplar af Ribe Stiftstidende, fordi dette Blad, foruden de offentlige Beskjendtgjørelser, der havde Interesse for Sagførerne osv., kun indeholdt Efterretninger af aldeles local Betydning. I den modsatte Ende af Sjælland er det jo ogsaa Retten til de omtalte Beskjendtgjørelser, der har givet et dervedende Blad en Overvægt med Hensyn til den frie Concurrence, som idetmindste Enhver, der i fjerneste Maade deler min Anskuelse om de offentlige Forhold, maa finde i høi Grad beklagelig. Gjennem sliche Privilegier kan Regjeringen eller det Offentlige komme til, i Kampen mellem de forskjellige Meninger der finde deres Udtryk i de forskjellige Blade, ikke blot paa en Maade at tage Parti med, men at udøve et næsten uovervindeligt Tryk til Fordeel for enkelte Blade, og det endog Blade, som arbeide ikke blot mod Regjeringens, men mod selve Statens Interesser. — Alle officielle Beskjendtgjørelser bør altsaa efter min Mening optages i eet Blad. De Medlidenhedshensyn, at Folk, der engang ere vant til disse Privilegier, ikke ville kunne undvære dem, tillægger jeg ikke nogenjombest Bægt. Den, der ikke kan holde sit Blad oppe under de samme Vilkaar som alle Andre, der concurrere med ham, faaer at gaar tilgrunde. Allermindst kunde man da nu paaberaabe sig Medlidenhedshensyn til Fordeel for det Blad, for hvilket denne Sag har den

største Betydning, nemlig den Berlingske Tidende. Jeg tror, som sagt, at det er i Publicums og Statens Interesse, at Alt, hvad der her er Tale om, concentreres i et officielt Blad, som derigjennem kan høres, og at det saa overlades til de Private under lige Vilkaar at føre Kampen for de Meninger, som de repræsenterer, med fuld Frihed, og uden at der lægges et saadant pecuniært Tryk paa dem, der ikke have noget Privilegium, at den frie Concurrence og den lige Retfærdighed virkelig derved skeer Afbræk. Det vil for den hele samtede Forretningsverden have den allerstørste Betydning kun at have een Kilde at tye til, saaledes at den, der er nødt til at følge med disse Ting, kan være vis paa ikke at overse Noget. Hvad de specielle locale Interesser angaar, da maae de, som antydet, finde deres Fyldestgjørelse derved, at ethvert enkelt Steds Blade af det officielle Blad optage, hvad der har local Interesse. Jeg finder, at dette for et lille Land som Danmark er baade praktisk og oeconomic og forretningmæssig rigtig, og jeg vil derfor i ethvert Tilfælde stemme for Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 3, skjøndt ogsaa det endnu viser en efter min Mening, utilbørlig Dmhed imod de hidtilværende Privilegier, hvilke dog i Grunden ikke have gjort Andet end Skade heri Landet, og mod hvilket der som Følge deraf med Føie bør føres en ivrig Kamp; jeg stemmer for Mindretallets Forslag, fordi det idetmindste baner Veien for, hvad jeg anseer for ønskelig, og optager Noget deraf. Den Uttring af det ærede Mindretal, at man ved de nuværende Privilegiehaveres dødelige Afgang vil kunne tage Spørgsmaalet for paany, forekommer mig klart at vise, at det kun er Medlidenhedshensyn, som hade ført den ærede Taler paa gal Vej, thi den enkelte Person's Liv eller Død bør ved offentlige Spørgsmaal slet ingen Betydning have, og det Afbræk, som Privilegiehaverne ville lide ved, at Privilegierne tilbagetages, vil kun ramme dem, der alene kunne leve ved en kunstig og unaturlig Beskyttelse, og for hvis Bestaaen